

Sygn. akt: XVI GCo 70/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Cezary Skwara

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2015 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) **spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

z udziałem (...) **w W.**

o zabezpieczenie

postanawia:

1. zabezpieczyć roszczenie wnioskodawcy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeciwko obowiązanemu (...) w W. o ustalenie, że zawarte w piśmie z dnia 18 marca 2015 roku oświadczenie obowiązanego (...) w W. o rozwiązaniu Ramowej Umowy Sprzedaży Praw Majątkowych („(...)”) wynikających ze Świadczeń Pochodzenia Nr (...), zawartej pomiędzy wnioskodawcą oraz obowiązanym w dniu 2 marca 2010 roku jest bezskuteczne poprzez:

- nakazanie obowiązanemu wykonywania w całości postanowień Umowy Sprzedaży Certyfikatów na dotychczasowych warunkach zgodnie z jej treścią do czasu prawomocnego zakończenia postępowania

2. zabezpieczyć roszczenie wnioskodawcy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeciwko (...) w W. o ustalenie, że zawarte w piśmie z dnia 18 marca 2015 roku oświadczenie Obowiązanego o rozwiązaniu Umowy Sprzedaży Energii Elektrycznej Wytwarzanej w (...) Nr (...) („(...)”) zawartej pomiędzy wnioskodawcą oraz obowiązanym w dniu 2 marca 2010 roku jest bezskuteczne poprzez:

- nakazanie obowiązanemu wykonywania w całości postanowień Umowy Sprzedaży Energii na dotychczasowych warunkach zgodnie z jej treścią do czasu prawomocnego zakończenia postępowania

3. oddalić wniosek o zabezpieczenie w pozostałym zakresie

4. oddalić wniosek obowiązanego (...) w W. o uzależnienie wykonania postanowienia o zabezpieczeniu od złożenia kaucji

5. wyznaczyć wnioskodawcy dwutygodniowy termin na wystąpienie z powództwem obejmującym roszczenia o ustalenie wskazane w pkt 1 i 2 postanowienia

SSO Cezary Skwara

UZASADNIENIE

Uprawniony (...) sp. z o.o. w W. złożył wniosek o udzielenie zabezpieczenia przysługujących mu wobec Obowiązanego (...) sp. z o.o. w likwidacji w W. (dalej: (...)) następujących roszczeń:

I. roszczenia o ustalenie, że zawarte w piśmie z dnia 18 marca 2015 roku oświadczenie Obowiązanego o rozwiązaniu Ramowej Umowy Sprzedaży Praw Majątkowych wynikających ze Świadcstw Pochodzenia Nr (...), zawartej pomiędzy Uprawnionym oraz Obowiązaną w dniu 2 marca 2010 roku ((...)) jest bezskuteczne i nie wywoła skutku prawnego w postaci rozwiązania Umowy Sprzedaży Certyfikatów

poprzez:

(i) nakazanie Obowiążanej wykonywania w całości postanowień Umowy Sprzedaży Certyfikatów na dotychczasowych warunkach, zgodnie z jej treścią; oraz

(ii) zakazanie Obowiążanej podejmowania jakichkolwiek czynności w celu ograniczenia jej obowiązków wynikających z postanowień Umowy Sprzedaży Certyfikatów, a także zakazanie Obowiążanej podejmowania jakichkolwiek działań, które mogą utrudnić lub uniemożliwić Uprawnionej wywiązywanie się ze swoich obowiązków na podstawie Umowy Sprzedaży Certyfikatów;

II. roszczenia o ustalenie, że zawarte w piśmie z dnia 18 marca 2015 roku oświadczenie Obowiążanej o rozwiązaniu Umowy Sprzedaży Energii Elektrycznej Wytwarzanej w (...) Nr (...) zawartej pomiędzy Uprawnionym oraz Obowiążaną w dniu 2 marca 2010 roku ((...)) jest bezskuteczne i nie wywoła skutku prawnego w postaci rozwiązania Umowy Sprzedaży Energii

poprzez:

(i) nakazanie Obowiążanej wykonywania w całości postanowień Umowy Sprzedaży Energii na dotychczasowych warunkach, zgodnie z jej treścią; oraz

(ii) zakazanie Obowiążanej podejmowania jakichkolwiek czynności w celu ograniczenia jej obowiązków wynikających z postanowień Umowy Sprzedaży Energii, a także zakazanie Obowiążanej podejmowania jakichkolwiek działań, które mogą utrudnić lub uniemożliwić Uprawnionej wywiązywanie się ze swoich obowiązków na podstawie Umowy Sprzedaży Energii.

W uzasadnieniu wniosku uprawniony wskazał, iż strony łączyły Umowa Sprzedaży Certyfikatów oraz Umowa Sprzedaży Energii. Obowiążany został postawiony w stan likwidacji. Zdaniem wnioskodawcy podstawowym celem obowiążanego jest doprowadzenie do wygaśnięcia umów łączących strony. Wnioskodawca wyjaśnił, że pismem z dnia 27 stycznia 2015 roku Obowiążany powołując się na art. 14 ust. 1 i 2 Umowy Sprzedaży Certyfikatów oraz art. 17 ust. 1 i 2 Umowy Sprzedaży Energii wezwał go do ich renegotjacji wskazując jako podstawę wezwania „zmianę stanu prawnego, która czyni niemożliwym wykonanie Umowy (...)z uwagi na powstanie trwałych i rażących strat po stronie (...) w wyniku realizacji Umowy (...)”. Następnie w dniu 11 lutego 2015 roku Obowiążany wysłał do niego wezwania do naprawienia przypadku istotnego niewykonania umów poprzez przystąpienie do renegotjacji. Uprawniony zaprzeczył jakoby dopuścił się naruszenia wykonania umów ponieważ nie powstał po jego stronie obowiązek ich podjęcia i prowadzenia wobec braku spełnienia przesłanek renegotjacji i uznał wezwanie za bezprzedmiotowe. Pomimo tego w dniu 13 lutego 2015 roku Uprawniony przystąpił do renegotjacji w warunkach wskazanych przez Obowiążanego oraz m.in. w piśmie z dnia 25 lutego 2015 roku wyraził wolę przystąpienia do renegotjacji Umów w celu naprawienia powstałego przypadku istotnego niewykonania Umów, bez warunków wstępnych i zastrzeżeń oraz zgodnie z zasadami określonymi przez (...) w piśmie z dnia 11 lutego 2015 roku. Mimo to Obowiążany zarzucał uprawnionemu brak rzeczywistej woli do prowadzenia renegotjacji i w konsekwencji pismem z dnia 18 marca 2015 roku złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umów z powodu istotnego ich niewykonania przez Uprawnionego poprzez uchylenie się od obowiązku podjęcia negocjacji. Zdaniem wnioskodawcy po stronie Obowiążanego nie powstało uprawnienie do rozwiązania umowy, gdyż nie naruszył żadnych obowiązków umownych.

Uzasadniając istnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia wnioskodawca wskazał, że celem niniejszego postępowania jest zapewnienie dalszego niezakłóconego wykonywania umów, a z pewnością obowiążany po upływie okresu wypowiedzenia zaprzestanie wykonywania umów, co sprawi że ewentualny korzystny dla wnioskodawcy wyrok

stanie się bezprzedmiotowy. Ponadto brak zabezpieczenia sprawi, że wnioskodawca poniesie szkodę w ogromnych rozmiarach, jako że (...) jest wyłącznym odbiorcą energii elektrycznej i Zielonych Certyfikatów od wnioskodawcy, a odmowa wykonywania umów skutkować będzie pogorszeniem sytuacji majątkowej wnioskodawcy, a nawet może spowodować utratę płynności finansowej. Wreszcie także obowiązany jest spółką w likwidacji, a zatem możliwym jest, że spółka zostanie zlikwidowana i wykreślona z rejestru.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowy wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Zdaniem Sądu wnioskodawca uprawdopodobnił istnienie roszczenia będącego przedmiotem zabezpieczenia.

W niniejszej sprawie wnioskodawca żądał zabezpieczenia roszczenia o ustalenie w oparciu o przepis art. 189 k.p.c., że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy złożone przez obowiązane w dniu 18 marca 2015 r. jest bezskuteczne. Po pierwsze zdaniem Sądu wnioskodawca uprawdopodobnił, że ma interes prawny w ustaleniu bezskuteczności wypowiedzenia umów dokonanych przez obowiązane. Interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. zachodzi wówczas gdy istnieje niepewność danego prawa lub stosunku prawnego, zarówno z przyczyn faktycznych jak i prawnych. W okolicznościach niniejszej sprawy skutek wypowiedzenia umów przez obowiązane w dniu 18 marca 2015 r. istnieje stan niepewności prawnej co do dalszych stosunków prawnych łączących strony, bowiem wnioskodawca kwestionuje dokonane wypowiedzenie. W szczególności wnioskodawca stoi na stanowisku, że nie dopuścił się naruszenia postanowień umów łączących go z obowiązanim, w rezultacie czego obowiązany nie był uprawniony do wypowiedzenia umów. Pomiędzy stronami istnieje zatem spór co do tego, czy umowy łączące strony nadal obowiązują i strony winny dalej wykonywać swoje obowiązki umowne. Tym samym zaś istnieje niepewność co do treści łączących strony stosunków prawnych, w szczególności co do tego, czy przedmiotowe umowy nadal obowiązują.

Zdaniem Sądu wnioskodawca uprawdopodobnił także, że obowiązany nie był uprawniony do wypowiedzenia umów. Należy wskazać, iż przyczyną wypowiedzenia umów przez obowiązane było niewykonanie przez wnioskodawcę obowiązków umownych w postaci nieprzystąpienia do renegotjacji umów, mimo takiego obowiązku wynikającego z postanowień umownych. Należy wskazać, iż umowy łączące strony wyraźnie przewidują kiedy wnioskodawca był obowiązany do przystąpienia do negocjacji, w szczególności określają to art. 17 ust. 1 i 2 Umowy Sprzedaży Energii (k. 90) i art. 14 ust. 1 i 2 Umowy Sprzedaży Certyfikatów (k. 124). Zgodnie z wymienionymi uregulowaniami strony obowiązane były do przystąpienia do renegotjacji w przypadku zmiany stanu prawnego w ten sposób, że wykonanie umowy przez jedną lub obie strony umowy stanie się niemożliwe lub sprzeczne z prawem. Strony zatem obowiązane były do prowadzenia negocjacji nie w każdym przypadku zmiany przepisów prawa, lecz gdy skutek zmiany takich przepisów wykonanie takiej umowy stało się niemożliwe lub sprzeczne z prawem.

Obowiązany w piśmie datowanym na 27 stycznia 2015 r. wezwał wnioskodawcę do renegotjacji wskazując, że ze względu na zmianę stanu prawnego wykonanie umów staje się niemożliwe z uwagi na powstanie trwałych i rażących strat po stronie obowiązane (k. 345 – 347). Z powyższego wynika, iż obowiązany pojmował „niemożliwość” wykonania umowy w wymiarze czysto ekonomicznym i utożsamiał ją z nieopłacalnością dalszego trwania umowy na dotychczasowych warunkach dla jednej ze stron umowy. Zdaniem Sądu jednak pojęcia „niemożności” wykonania umowy nie można jednak rozumieć jako nieopłacalności umowy w sensie ekonomicznym. Niemożliwość wykonania umowy zdaniem Sądu winna być rozumiana w sensie obiektywnym i być utożsamiana w pojęciem „niemożliwości świadczenia” na gruncie kodeksu cywilnego. Niemożliwość świadczenia to stan, w którym świadczenie nie jest obiektywnie możliwe do spełnienia nie tylko przez jedną ze stron umowy, ale także przez każdy inny podmiot. Stan niemożliwości przejawia się w tym, że nie tylko dłużnik, ale nikt inny w danych okolicznościach nie jest w stanie spełnić świadczenia. Jak wskazuje SA w P. w wyroku z 27.5.1992 r. (I ACR 162/92, OSA 1992, Nr 12, poz. 90), jest to

sytuacja, w której świadczenie jest obiektywnie niemożliwe do spełnienia. W opinii Sądu „niemożliwość” wykonania umowy powinna być zatem rozumiana jako obiektywna niemożność wykonania umowy przez jedną ze stron umowy w tym sensie, iż umowa jest niemożliwa do wykonania nie tylko przez stronę umowy jak i przez każdy inny podmiot. Niemożliwość wykonania umowy zaś nie może być rozumiana w sensie ekonomicznym i dotyczyć sytuacji, w której dla jednej ze stron umowa na dotychczasowych warunkach stała się mniej opłacalna. Taka sytuacja zdaniem Sądu nie uprawniała do wypowiedzenia umowy, bo niemożliwość wykonania umowy nie miała charakteru obiektywnego.

W konsekwencji należy przyjąć, iż w niniejszym postępowaniu zostało uprawdopodobnione, że obowiązyany nie był uprawniony do wypowiedzenia umowy, a zatem jego oświadczenie zawarte w piśmie z dnia 18 marca 2015 r. jest bezskuteczne. Tym samym uwiarygodnione zostało istnienie roszczenia, które ma być przedmiotem zabezpieczenia. Należy zaznaczyć jednak, że uprawdopodobnienie roszczenia nie oznacza zasadności przedmiotowego roszczenia, jako że Sąd w postępowaniu zabezpieczającym nie prowadzi pogłębionej analizy przesłanek zasadności roszczenia.

Zdaniem Sądu wnioskodawca uprawdopodobnił także interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wówczas – zgodnie z art. 730¹ § 2 k.p.c. - gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. W niniejszym postępowaniu interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia należało upatrywać przez pryzmat celu postępowania, co wiązało się oceną czy odmowa udzielenia zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania. Celem postępowania w niniejszej sprawie bez wątplenia jest usunięcie niepewności prawnej co do wzajemnych praw i obowiązków stron umów. Pośrednio celem postępowania w sposób oczywisty jest także ochrona interesów majątkowych wnioskodawcy, bowiem wnioskodawca żądając ustalenia bezskuteczności umów, nie kieruje się tylko chęcią uregulowania stosunków prawnych, dąży także do ochrony swoich interesów ekonomicznych determinowanych przez te stosunki prawne. Zdaniem Sądu brak zabezpieczenia wiązał się będzie dla wnioskodawcy z ryzykiem poniesienia znacznej szkody majątkowej. Jak wskazał wnioskodawca obowiązyany jest wyłącznym odbiorcą energii elektrycznej i Zielonych Certyfikatów od wnioskodawcy, a odmowa wykonywania umów skutkować będzie pogorszeniem sytuacji majątkowej wnioskodawcy, a nawet może spowodować utratę płynności finansowej. Udzielenie zabezpieczenia jest uzasadnione także wobec okoliczności, że obowiązana spółka jest w stanie likwidacji, brak udzielenia zabezpieczenia w przypadku zapadłego ewentualnego korzystnego dla wnioskodawcy wyroku, skutkowałby koniecznością wystąpienia przeciwko obowiązanej spółce z roszczeniem odszkodowawczym. Istniałaby jednak możliwość, iż spółka ta zostałaby już zlikwidowana, a wniesienie ewentualnych powództw przeciwko likwidatorom generowałoby dalsze koszty i pogłębiało stratę wnioskodawcy.

Wobec powyższego zasadnym jest udzielenie zabezpieczenia roszczenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Przy czym zdaniem Sądu wystarczającym jest zabezpieczenie roszczenia tylko poprzez nakazanie wykonywania umowy obowiązanemu na dotychczasowych warunkach. Wymieniony sposób zabezpieczenia chroni interesy wnioskodawcy, gdyż umowa nadal będzie wykonywana na dotychczasowych warunkach, aż do wydania wyroku. Do uwzględnienia zaś drugiego ze sposobów koniecznym byłoby uwiarygodnienie przez wnioskodawcę, że obowiązyany rzeczywiście podejmuje lub ma zamiar podjąć czynności w celu ograniczenia swoich obowiązków umownych, czy też że obowiązyany podejmuje jakiegokolwiek działania, które mogą utrudnić czy uniemożliwić wnioskodawcy wywiązywania ze swych obowiązków.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak sentencji na podstawie powołanego przepisu. Jednocześnie Sąd nie uwzględnił wniosku obowiązanego i nie uzależnił wykonania postanowienia o zabezpieczeniu od złożenia kaucji. Stosownie do przepisu art. 739 §1 k.p.c. wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu można uzależnić od złożenia przez Uprawnionego kaucji na zabezpieczenia roszczeń Obowiązanego powstałych w wyniku wykonania postanowienia o zabezpieczeniu. Z kaucji tej będzie przysługiwało Obowiązanej pierwszeństwo zaspokojenia przed innymi należnościami zaraz po kosztach egzekucyjnych. Zatem przesłanką zastosowania tego przepisu jest ustalenie, że wykonanie określonego postanowienia o zabezpieczeniu przez Uprawnioną stwarza niebezpieczeństwo doznania szkody przez Obowiązanego. Zdaniem Obowiązanego udzielenie zabezpieczenia we wnioskowanym kształcie

spowoduje niewątpliwie po jej stronie powstanie znacznej szkody wrażającej się w wartości świadczeń, które Obowiązana musiałaby spełnić na podstawie umów pomimo jej skutecznego wypowiedzenia. Zdaniem Sądu Obowiązany nie ma racji. W zamian świadczenia w postaci wykonywania obowiązków z w/wym. umów od Uprawnionej otrzymuje ekwiwalent w postaci energii i praw majątkowych, które następnie odsprzedaje uzyskując określone przychody. Z natury rzeczy o szkodzie nie ma mowy, zaś zakres opłacalności tych umów jest poza zakresem niniejszej sprawy. Konkludując, nie zostały spełnione przesłanki z art. 739 §1 k.p.c., dlatego orzeczono jak w pkt 4 postanowienia.

SSO Cezary Skwara